యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా
వర్సెస్
M/s.G.S. అట్వాల్ మరియు CO. (అసన్సోల్)
ఫిబ్రవరి 22, 1996
[కె. రామస్వామి మరియు జి. బి. పటానైక్; న్యాయమూర్తులు.]

మధ్యవర్తిత్వ చట్టం, 1940-

సెక్షన్ 30(సి)- ఆర్బిట్రేటర్ ద్వారా రిఫరెన్స్ పరిధి విస్తరణ , చట్టపరమైన దుష్ప్రవర్తన- అవార్డు విఫలమైంది.

ఫీడర్ కాలువ తవ్వకం కోసం ప్రతివాది 1968-69 లో పిటిషనర్ తో ఒప్పందం కుదుర్చుకున్నాడు. కొన్ని వివాదాలు తలెత్తినప్పుడు వారిని వాయిదాలలో మధ్యవర్తులకు పంపడం జరిగింది. అటువంటి ఆర్బిట్రేషన్లలో ఐదవదానిలో , ఈ వివాదం ఫరక్కా బారేజ్ చే పరికరాల రుణం యొక్క అద్దె ఛార్జీలకు సంబంధించింది మరియు ప్రతివాది మధ్యవర్తిత్వ ప్రతిపాదన కోసం క్లెయిమ్ చేశాడు మరియు వివాదాలను పరిష్కరించడానికి ఒక మధ్యవర్తిని నియమించారు. ప్రతిపాదన లోనికి ప్రవేశించిన తరువాత , ప్రతివాదులు, అద్దె ఛార్జీల తిరిగి చెల్లింపు కొరకు ఇంతకు ముందు క్లెయిమ్ కు అదనంగా వివిధ ఖర్చుల కొరకు క్లెయిమ్ చేశారు, ఇది అప్పీలుదారు యొక్క కౌంటర్ స్టేట్ మెంట్ ద్వారా వివాదాస్పదమైంది. ఏకపక్షంగా రెఫరెన్సును విస్తరించడంపై పిటిషనర్ తన ప్రకటనలో అభ్యంతరం వ్యక్తం చేశారు. నాన్ స్పీకింగ్ అవార్డ్ ద్వారా ఆర్బిట్రేటర్ చెల్లించిన తేదీ 1.7.76 నుండి సంవత్సరానికి 15% వడ్డీతో కలిపి రూ.35 ,72,550 మొత్తాన్ని తీర్పునిచ్చారు.

మధ్యవర్తిత్వ చట్టం 1940లోని సెక్షన్ 30(సి) కింద పిటిషనర్ ఈ దావాను పరిమితి ద్వారా నిరోధించారని, మధ్యవర్తిత్వ పరిధిని విస్తరించే అధికారం మధ్యవర్తికి లేదని, దాని ముందు ఎటువంటి క్లెయిమ్ లేకుండా అధిక రేటుకు వడ్డీని చెల్లించే అధికారం ఆయనకు లేదని పేర్కొంటూ తీర్పును సవాలు చేస్తూ పిటిషన్ దాఖలు చేశారు. పిటిషనర్ వాదనలను సమర్థిస్తూ అసిస్టెంట్ డిస్ట్రిక్ట్ జడ్జి తీర్పును రద్దు చేశారు. అప్పీలుపై హైకోర్టు తీర్పుపై విచారణ జరిపి , అవార్డు విషయంలో ఎలాంటి పొరపాట్లు లేవని పేర్కొంటూ జిల్లా కోర్టు ఇచ్చిన ఉత్తర్వులను కొట్టివేస్తూ ,

నాలుగు నెలల తర్వాత అవార్డు విషయంలో వీలైనంత త్వరగా డిక్రీ జారీ చేసేలా చర్యలు తీసుకోవాలని సివిల్ కోర్టును ఆదేశించింది. రిఫరెన్స్ యొక్క పరిధిని ఏకపక్షంగా విస్తరించే అధికారం మధ్యవర్తికి లేదని , మాట్లాడని అవార్డుపై వడ్డీని ఇచ్చే అధికారం ఆయనకు లేదని అప్పీలుదారుడు ఈ న్యాయస్థానం ముందు వాదించాడు. అప్పీలుదారు పూర్తి పరిజ్ఞానంతో మధ్యవర్తి ముందు పాల్గొని, తమకు అననుకూలమైన అవార్డును కలిగి ఉండటం వల్ల ఆ తరువాత చెల్లుబాటును ప్రశ్నించలేరని ప్రతివాదులు వాదించారు ; అప్పీలుదారుని ప్రవర్తన తీర్పును రూపొందించే మధ్యవర్తి యొక్క అధికారం మరియు అధికార పరిధిని అంగీకరించడమేనని , తద్వారా న్యాయపరిధి లేకపోవడం అనే అభ్యర్థనను విఫలమైన పక్షం మధ్యవర్తిత్వానికి లేవనెత్తడానికి అనుమతించలేమని పేర్కొంది.

అప్పీలును అనుమతిస్తూ , ఈ కోర్టు ఆర్బిట్రేటర్ యొక్క అధికార పరిధి పార్టీల మధ్య ఒప్పందంపై ఆధారపడి ఉంటుంది. ఒప్పందం యొక్క పరిధి వరకు , పార్టీలు మధ్యవర్తి నిర్ణయానికి కట్టుబడి ఉంటాయి. కానీ ఆర్బిట్రేటర్ తన మధ్యవర్తిత్వం యొక్క పరిధిని విస్తరించలేడు మరియు నాన్-స్పీకింగ్ అవార్డును ఇవ్వలేడు , అనుమతి ఇస్తాడు ఆమోదించని లేదా అభ్యంతరకరమైన క్లెయిమ్ లపై తన అధికార పరిధిని విస్తరించిన తరువాత , అన్ని క్లెయిమ్ లలో ఏకమొత్తం.

యు.పి. రాజ్కియా నిన్నన్ నిగమ్ లిమిటెడ్ వర్సెస్ ఇందూర్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ అండ్ ఓర్స్, [1996) 2 ఎస్.సి.ఆర్.

ఎన్.చిల్లప్పం వర్సెస్ సెక్రెటా 1వై, కేరళ స్టేట్ ఎలక్ట్రిసిటీ బోర్డ్ అండ్ ఎ.ఎన్.ఆర్. , [1975] 1 ఎస్.సి.సి 289; నీలకంఠన్ సూపరింటెండెంట్ ఇంజనీర్ , నేషనల్ హైవేస్ , సేలం అండ్ ఓర్స్. , [1988) 4 ఎస్.సి.సి 462; చౌదరి ముర్తజా హుస్సేన్ వర్సెస్ ముస్సుమత్ బీబీ బెచున్నీసా, ఎల్.ఆర్ (ఐ.ఎ) సంపుటి 3 209; చాంప్సీ భరా అండ్ కో వి జీవరాజ్ బల్లూ స్పిన్నింగ్ అండ్ వీవింగ్ కంపెనీ లిమిటెడ్ , 'ఎల్.ఆర్.(ఐఏ) వాల్యూమ్'. 1324; చాంప్సీ భరా కంపెనీ వి. జీవరాజ్ బాలూ స్పిన్నింగ్ అండ్ వీవింగ్ కంపెనీ లిమిటెడ్ , ఎఐఆర్ (1923) పిసి 66 మరియు ఫిన్ మదన్ / అల్ రోషనాల్ మహాజన్ వర్సెస్ హులత్ చంద్ మిల్స్ లిమిటెడ్ , ఇండోర్, [1967) 1 ఎస్ సిఆర్ 105.

మధ్యవర్తిత్వము యొక్క శాసనము జస్టిస్ బచావత్ చే, 2వ (1987) ఎడిషన్ పుట 90, ప్రస్తావించబడింది.

సివిల్ అప్పీలేట్ అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నెం.3679 ఆఫ్ 1996.

ఒరిజినల్ ఆర్డర్ టెండర్ నెంబరు 20390 ఆఫ్ 1991 నుండి అప్పీల్ లో కలకత్తా హైకోర్టు యొక్క 12.2.92 నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు నుండి ఉద్భవించినది.

అప్పీలుదారు తరపున శ్రీమతి అనిల్ కటియార్ కోసం ఎన్. ఎన్. గోస్వామి ఎ. కె. శ్రీవాస్తవ

ప్రతివాది తరపున సోలీ జె. సోరాబ్జీ, ఆర్. ఎస్. సోధి.

న్యాయస్థానం యొక్క తీర్పును న్యాయమూర్తి కె.రామస్వామి వెలువరించారు:

ఫిబ్రవరి 12 , 1992 న కలకత్తా హైకోర్టు డివిజన్ బెంచ్ 1991 ఎఫ్ఎంఏటీ నంబరు 1390లో ఇచ్చిన తీర్పు, ఉత్తర్వుల నుండి ప్రత్యేక అనుమతి ద్వారా ఈ అప్పీలుకు ఉద్భవించినది. 1968-69లో ఆర్డీ 68.00 నుంచి ఆర్డీ 97.00 వరకు ఫీడర్ కెనాల్ తవ్వకం కోసం ఒప్పందం కుదుర్చుకున్నారు. పనిని అమలు చేసే సమయంలో ప్రతివాదికి మరియు అప్పీలుదారుకు మధ్య కొన్ని వివాదాలు తలెత్తాయి. వివాదాలను ఎప్పటికప్పుడు మధ్యవర్తిత్వానికి రిఫర్ చేశారు. వాయిదాలో ఇది 5వ ఆర్బిట్రేషన్. గత నాలుగు మధ్యవర్తిత్వాల వివరాలు ఇలా ఉన్నాయి.

S.No.	మధ్యవర్తి పేరు	అవార్డ్ రూ.	వడ్డీ రూ.	మొత్తం రూ.
1.	ఆర్.పి.అహూజా	4,70,000.00	78,129.45	5,48,129.45
2.	ఓ.పి.గుప్తా	7,00,974.00	7604.96	7,08,578.96
3.	టి. రాజారం	23,78,100.00	23,34,501.00	47,12,601.60
4.	బ్రిగ్.డి.ఆర్. కతురియ	78,90,570.00	38,40,653.88	1,17,31,223.00

ఫరక్కా బరేజ్ ప్రాజెక్ట్ ద్వారా పరికరాల రుణానికి అద్దె ఛార్జీలకు సంబంధించిన వివాదాన్ని హేతుబద్ధీకరణ కోసం గోయల్ కమిటీకి పంపారు. 1984 ఆగస్టు 8న రాసిన లేఖలో ప్రతివాది తన నివేదికను సమర్పించిన తరువాత, మధ్యవర్తిత్వానికి సంబంధించి ఈ విధంగా పేర్కొన్నారు:

> "తారాపూర్ అండ్ కో చాలా కాలం క్రితమే వసూలు చేసిన అదనపు అద్దె ఛార్జీలను తిరిగి చెల్లించిందని, అయితే గోయల్ కమిటీ నివేదిక ఆధారంగా తిరిగి చెల్లించదగినదని , ఈ విషయంలో పదేపదే, లిఖితపూర్వక, మౌఖిక అభ్యర్థనలు, డిమాండ్లు ఉన్నప్పటికీ అదనపు మొత్తాన్ని తిరిగి చెల్లించామని తెలిపారు"

(ప్రాధాన్యత ఇవ్వబడింది)

1984 నవంబర్ 18న ఫరక్కా బ్యారేజీ ప్రాజెక్టు జనరల్ మేనేజర్ టి.రాజారామ్ ను వివాదాల పరిష్కారానికి ఏకైక మధ్యవర్తిగా నియమించారు. డిసెంబర్ 12 , 1984న రెఫరెన్స్ లోకి ప్రవేశించిన తరువాత , ప్రతివాది తన ఛార్జీలను తిరిగి చెల్లించాలని క్లెయిం దాఖలు చేశాడు , దీనిని పిటిషనర్ కౌంటర్ స్టేట్ మెంట్ ద్వారా వివాదాస్పదం చేశారు. అనంతరం 1985 మార్చి 6న డిపార్ట్ మెంటల్ ఎక్విప్ మెంట్ మరమ్మతుల కోసం రూ.1 ,68,000కు క్లెయిమ్ చేశారు. సెక్యూరిటీ వాచ్ , వార్డు ఖర్చుల రీఫండ్ కింద రూ.1 ,38,600; సంస్థ తుది బిల్లు రూ.28,12,085.33; పార్ట్ వడ్డీ కింద రూ. 95,60,653.10, అద్దె ఛార్జీ రీఫండ్ తో పాటు క్లెయిమ్ మొత్తం రూ. 32,45,538.27గా ఉంది. సంస్థ తుది బిల్లు రూ.28 ,12,085.33; పార్ట్ వడ్డీ కింద రూ.95 ,60,653.10, అద్దె ఛార్జీ రీఫండ్ తో పాటు క్లెయిమ్ మొత్తం రూ.32,45,538.27గా ఉంది. ఈ ప్రస్తావనను ఏకపక్షంగా పొడిగించడంపై పిటిషనర్ తన ప్రకటనలో అభ్యంతరం వ్యక్తం చేశారు. 1976 జూలై 1 నుంచి ఏడాదికి 15 శాతం వడ్డీతో కలిపి రూ.35,72,550 మొత్తాన్ని ఆగస్టు 18 , 1987న నాన్ స్పీకింగ్ అవార్డు ద్వారా తీర్పు వెలువరించింది.

ఆర్బిట్రేషన్ యాక్ట్ , 1940లోని సెక్షన్ 30(సి) కింద 1988 ఏప్రిల్ 8న మిస్క్ కేసు నెం.95/87ను దాఖలు చేసిన పిటిషనర్ , ఈ క్లెయిమ్ పరిమితి ద్వారా నిషేధించబడిందని వాదించారు. మధ్యవర్తిత్వ పరిధిని విస్తరించే అధికారం మధ్యవర్తికి లేదు మరియు దాని ముందు ఎటువంటి క్లెయిమ్ లేకుండా అధిక రేటుకు వడ్డీని ఇచ్చే అధికారం అతనికి లేదు. ముర్షిదాబాద్

అసిస్టెంట్ డిస్ట్రిక్ట్ జడ్జి జనవరి 19 , 1991 నాటి తన ఉత్తర్వుల ద్వారా ఈ వాదనలను సమర్థిస్తూ తీర్పును కొట్టివేశారు. తీర్పులో ఎలాంటి పొరపాట్లు లేవని పేర్కొంటూ తీర్పును రద్దు చేస్తూ సివిల్ కోర్టు ఇచ్చిన ఉత్తర్వులను హైకోర్టు కొట్టివేసింది. నాలుగు నెలల తర్వాత తీర్పు విషయంలో వీలైనంత త్వరగా డిక్రీ జారీ చేసేలా చర్యలు తీసుకోవాలని సివిల్ కోర్టును ఆదేశించింది. అందువల్ల ప్రత్యేక అనుమతి ద్వారా ఈ విజ్ఞప్తి.

పిటిషనర్ తరఫు సీనియర్ న్యాయవాది శ్రీ గోస్వామి మా పరిశీలనకు పరిమితిని ఒత్తిడి చేయలేదు కాబట్టి , మనం ఆ ప్రశ్నలోకి వెళ్లడం అనవసరం. రెఫరెన్స్ పరిధిని ఏకపక్షంగా విస్తరించే మధ్యవర్తికి ఉన్న అధికారం , నాన్ స్పీకింగ్ అవార్డ్ లో మొత్తాన్ని ఇచ్చే అధికారం , వడ్డీ రేటు అనే రెండు ప్రశ్నలు మాత్రమే ప్రచారంలో ఉన్నాయి. కాబట్టి, ప్రశ్న ఏమిటంటే– సూచనను ఏకపక్షంగా విస్తరించే అధికారం మరియు అధికారం మధ్యవర్తికి ఉందా ? పైన పేర్కొన్నట్లుగా , ఫరక్కా బరేజ్ ప్రాజెక్ట్ మేనేజర్ యొక్క నిర్దిష్ట డిమాండ్ మరియు అంగీకారం గోయల్ కమిటీ నివేదికకు అనుగుణంగా అద్దె ఛార్జీల రీఫండ్ వివాదాన్ని సూచించడం. దానిని అంగీకరించి 1984 నవంబరు 18న టి.రాజారామ్ ను మధ్యవర్తిత్వానికి పంపి , ఆ మేరకు దావా వేశారు. 1985 మార్చి 6న మధ్యవర్తిత్వానికి ప్రతివాది వాదనలు వినిపించారు. వాటిపై ప్రతిస్పందకుడు అభ్యంతరం వ్యక్తం చేశారు. రిఫరెన్స్ ను ఏకపక్షంగా విస్తృతం చేయడానికి మరియు క్లెయిమ్ లను పరిష్కరించడానికి మధ్యవర్తికి అధికారం ఉందా అనే ప్రశ్న ఉత్పన్నమవుతుంది. ఈ అవార్డు నాన్ స్పీకింగ్ అవార్డు అని తెలుస్తోంది. ప్రతివాది తరఫు సీనియర్ న్యాయవాది శ్రీ సోలి జె.సొరాబ్జీ వాదనలు వినిపిస్తూ , పిటిషనర్ మధ్యవర్తి ముందు పాల్గొని , తమకు అనుకూలమైన తీర్పును కలిగి ఉన్నందున , ఆ తర్వాత చెల్లుబాటును ప్రశ్నించలేరని వాదించారు. ఈ వాస్తవాలపై పూర్తి అవగాహనతో పిటిషనర్ మధ్యవర్తి ముందు విచారణలో పాల్గొన్నారు. అప్పీలుదారుని ప్రవర్తన తీర్పు ఇవ్వడానికి మధ్యవర్తి యొక్క అధికారం మరియు అధికార పరిధిని అంగీకరించడమే అవుతుంది. తద్వారా అధికార పరిధి లేదనే వాదనను విఫలమైన పక్షం మధ్యవర్తిత్వానికి లేవనెత్తడానికి అనుమతించలేం. దానికి మద్దతుగా అతను ఎన్.చిల్లప్పం వర్సెస్ సీక్రెటరీ , కెరా/ఎ స్టేట్ ఎలక్ట్రిసిటీ బోర్డ్ అండ్ ఎ.ఎన్.ఆర్., [1975] 1 ఎస్.సి.సి 289; మెసర్స్. నీలకంఠన్ కన్స్ట్రక్షన్ వర్సెస్ సూపరింటెండెంట్ ఇంజనీర్, నేషనల్ హైవేస్ , సేలం అండ్ ఓర్స్. , [1988] 4 SCC 462; రస్సెల్ ఆన్ ఆర్గనైజేషన్ , 17వ ఎడిషన్ , పేజీ 215 ; 3, చౌదరి ముర్తజా హుస్సేన్ వర్సెస్

ముస్మత్ బీబీ బెచున్నీసా , ఎల్.ఆర్.(ఐఏ) సంపుటి 3 209 ; చాంప్సీ భరా అండ్ కంపెనీ వర్సెస్ జీవరాజ్ బాలూ స్పిన్నింగ్ అండ్ వీవింగ్ కంపెనీ , లిమిటెడ్ ఎల్.ఆర్(ఐ.ఎ) సంపుటి 1 324 ; ఛాంప్సీ భరా కంపెనీ వర్సెస్ ది జీవ్ రాజ్ బల్లూ స్పిన్నింగ్ అండ్ వీవింగ్ కంపెనీ లిమిటెడ్ , ఏఐఆర్ 1923 పి.సి.66 మరియు ఫిల్మ్ మదన్/అల్ రోషన్ లాల్ మహాజన్ వర్సెస్ హుకుమ్ చంద్ మిల్స్ లిమిటెడ్ ఇండోర్, [1967] 1 ఎస్.సి.ఆర్ 105.

మధ్యవర్తిత్వ ఒప్పందాన్ని ఏర్పరచడానికి , ఒక ఒప్పందం ఉండాలి , అంటే ఒక క్లెయిమ్ యొక్క మధ్యవర్తిత్వం అనేది పార్టీల మధ్య వివాదం మరియు మధ్యవర్తికి సూచించడంపై ఆధారపడి ఉంటుంది. నియామకంపై: అతను తీర్పు కోసం ఆ వివాదాన్ని ప్రవేశ పెడతాడు. క్లెయిం యొక్క మధ్యవర్తిత్వంపై మధ్యవర్తి కనుగొనడం నిశ్చయాత్మకం కాదు , ఎందుకంటే సెక్షన్ 33 ప్రకారం అంతిమంగా వివాదాన్ని నిర్ణయించేది కోర్టు. ఫిబ్రవరి 9 , 1996న నిర్ణయించిన యు.పి.రాజ్కియా నిన్నన్ నిగమ్ లిమిటెడ్ వర్సెస్ ఇందురే ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ అండ్ ఓఆర్ఎస్ కేసులో, ఈ కోర్టు యొక్క త్రిసభ్య ధర్మాసనం (మాలో ఒకరైన రామస్వామి , న్యాయమూర్తి సభ్యుడు) క్లెయిమ్ యొక్క మధ్యవర్తిత్వాన్ని నిర్ణయించే అధికారం మధ్యవర్తికి ఉందా అనే ప్రశ్నను పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి. ఆ సందర్భంలో , మధ్యవర్తికి సూచించడానికి మధ్యవర్తిత్వ ఒప్పందం ఉందా అనే ప్రశ్న తలెత్తింది. దావా యొక్క వివాదం యొక్క మధ్యవర్తిత్వం ఒక న్యాయపరిధి సమస్య కాబట్టి , మధ్యవర్తి తన స్వంత అధికార పరిధిని నిర్ణయించే అధికారం ఉందో లేదో నిశ్చయంగా నిర్ణయించే అధికార పరిధిని కలిగి ఉండలేదని భావించబడింది: 99వ పేజీలోని "రస్సెల్ ఆన్ ఆర్బిట్రేషన్" (19వ ఎడిషన్)లోని భాగాన్ని ఆధారం చేసుకుని , తన అధికార పరిధికి సంబంధించిన షరతు నెరవేరిందా లేదా అని నిర్ణయించడం మధ్యవర్తి అధికార పరిధిలో ఉండదని ఈ కోర్టు అభిప్రాయపడింది. మధ్యవర్తికి తన అధికార పరిధిని నిర్ణయించే అధికారం లేదు. వివాదాన్ని పరిష్కరించే పరిధి తనకు ఉందా లేదా అని విచారించే హక్కు మధ్యవర్తికి ఎల్లప్పుడూ ఉంటుంది. ఈ విషయాన్ని డీల్ చేయడానికి ఆయన అస్సలు నిరాకరించవచ్చు. ఈ విషయాన్ని డీల్ చేసే అధికారం తనకు లేదని నిర్ధారణకు వస్తే కోర్టుకు వెళ్లడానికి పార్టీలను వదిలేయవచ్చు. లేదా అతను ఈ విషయాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవచ్చు మరియు హక్కుదారుడు ఆధారపడుతున్న ఒప్పందం మరియు దాని నుండి స్థాపించబడినట్లయితే , అతను మాత్రమే అధికార పరిధిని కలిగి ఉన్నాడని అతను అభిప్రాయాన్ని కలిగి ఉంటే , అతను తదనుగుణంగా

వివాదాన్ని నిర్ణయించడానికి ముందుకు సాగవచ్చు. మధ్యవర్తికి అధికార పరిధి ఉందా లేదా , పార్టీల మధ్య తలెత్తే ఏదైనా వ్యత్యాసం లేదా వివాదాన్ని సూచించడానికి ఈ విషయం సూచించబడుతుందా లేదా క్లాజ్ పరిధిలోకి వస్తుందా అనేది కోర్టు నిర్ణయిస్తుంది. మధ్యవర్తి తప్పుడు నిర్ణయం ద్వారా సమర్పణ పరిధిని విస్తరించలేడు. వివాదంలో ఉన్న దావా యొక్క మధ్యవర్తిత్వాన్ని లేదా ఏదైనా క్లాజు లేదా దానిలో ఉన్న ఒక విషయం లేదా వస్తువు లేదా దాని నిర్మాణం యొక్క మధ్యవర్తిత్వాన్ని అంతిమంగా కోర్టు నిర్ణయిస్తుంది. అందువల్ల , "వివాదం యొక్క మధ్యవర్తిత్వాన్ని నిశ్చయంగా నిర్ణయించే అధికార పరిధిని మధ్యవర్తులు కలిగి ఉండలేరు" అని పేర్కొంది. "సెక్షన్ 33 కింద లేదా దానిపై అప్పీలుపై చివరిగా నిర్ణయం తీసుకోవాల్సింది కోర్టు". ఈ చర్యను సవాలు చేయడానికి మరియు సెక్షన్ 33 కింద డిక్లరేషన్ కోరడానికి ఎటువంటి అర్హత లేదు. ఇంకా "కేవలం అంగీకారం మాత్రమే" అని పేర్కొన్నారు.లేదా ఆర్బిట్రేషన్ అగ్రిమెంట్ లేదా వివాదం యొక్క మధ్యవర్తిత్వం యొక్క పరిధికి సంబంధించి వివాదాన్ని పరిష్కరించడానికి మధ్యవర్తి యొక్క అధికార పరిధిని అంగీకరించడం వల్ల సెక్షన్ 33 కింద పరిష్కారాన్ని కోర్టు ద్వారా పొందడానికి పిటిషనర్ అంగీకరించడు." సెక్షన్ 33 కింద పరిష్కారం "వివాదాన్ని నిర్ణయించడానికి ఏకైక సరైన రాజ మార్గం."

జస్టిస్ బచావత్ రాసిన లా ఆఫ్ ఆర్బిట్రేషన్ లో [2వ (1987) సంపుటి] 90వ పేజీలో మధ్యవర్తి అధికార పరిధి అని పేర్కొన్నారు. పూర్తిగా మధ్యవర్తిత్వ ఒప్పందం నుండి తీసుకోబడింది. ఒప్పంద నిబంధనలను నిష్పాక్షికంగా నిర్మించడంపై పక్షాలు అతనిని సూచించడానికి అంగీకరించిన విషయాలను మాత్రమే పరిష్కరించడానికి మధ్యవర్తికి అధికార పరిధి ఉంటుంది. ఆర్బిట్రేటర్ అధికార పరిధిలో వ్యవహరిస్తాడా లేదా అనేది రిఫరెన్స్ క్లాజుపై ఆధారపడి ఉంటుంది. మధ్యవర్తిగా ప్రతివాదులు నియమించిన పక్షానికి అధికార పరిధి లేదని కోర్టు డిక్లరేషన్ ఇవ్వవచ్చు. సమర్పణ మూలాన్ని అందిస్తుంది మరియు మధ్యవర్తి యొక్క అధికారం యొక్క పరిమితిని సూచిస్తుంది. ఆర్బిట్రేటర్ తనకు సమర్పించని అధికారాన్ని స్వీకరిస్తాడు. అవార్డు సారాంశం మరియు రూపంలో సమర్పణకు అనుగుణంగా ఉండాలి. సబ్మిషన్ లో పొందుపరిచిన ఆదేశాలకు ఇది ఫారంలో కట్టుబడి ఉండాలి. మధ్యవర్తిత్వానికి రిఫర్ చేయని ఏదైనా విషయాన్ని తీర్పు నిర్ధారిస్తే మరియు సూచించిన విషయాల నిర్ధారణను ప్రభావితం చేయకుండా అటువంటి విషయాన్ని వేరు చేయలేకపోతే , తీర్పు చెల్లదు. సెక్షన్ 16 ప్రకారం

పునఃపరిశీలన కోసం ఆర్బిట్రేటర్కు పంపవచ్చు మరియు మధ్యవర్తి అధికారానికి మించి వ్యవహరిస్తే, తీర్పును రద్దు చేయాలి. ఎన్.చెల్లప్పన్ వర్సెస్ సెక్రటరీ , కేరళ స్టేట్ ఎలక్ట్రిసిటీ బోర్డ్ మరియు ఎ.ఎన్.ఆర్ (1975) 1 సెక్షన్ 289 లో , మధ్యవర్తులు అంపైర్ను నామినేట్ చేశారు. అంతిమ గడువు ముగిసిన కాలపరిమితిలోగా మధ్యవర్తులు తీర్పు ఇవ్వలేదు. ఆ తర్వాత చట్టంలోని సెక్షన్ 5, 11 ప్రకారం మధ్యవర్తి అధికారాన్ని రద్దు చేయడానికి పిటిషనర్ సివిల్ కోర్టు అధికార పరిధిని ఉపయోగించారు. రెఫరెన్స్ ను అంపైర్ గా నమోదు చేయడానికి , మధ్యవర్తిత్వాన్ని కొనసాగించడానికి 'కె'ను నియమించాలని దరఖాస్తు చేసుకున్నారు. ఇద్దరు మధ్యవర్తుల స్థానంలో 'కె'ను ఏకైక మధ్యవర్తిగా నియమించాలని మరో దరఖాస్తు చేశారు. ఆర్బిట్రేటర్ల అధికారాన్ని రద్దు చేసిన కోర్టు అంపైర్ హోదాలో వివాదాన్ని పరిష్కరించాలని అంపైర్ను ఆదేశించడంతో పాటు 'కె'ను ఏకైక మధ్యవర్తిగా నియమించాలని పిటిషనర్ చేసిన దరఖాస్తును అనుమతించింది. అంపైర్ హోదాలో అంపైర్ రిఫరెన్స్ లోకి ప్రవేశించాడు. పార్టీ తన అధికార పరిధికి లోబడి , ప్రొసీడింగ్స్ నిర్వహించింది మరియు ప్రతివాదికి వ్యతిరేకంగా తీర్పు వచ్చినప్పుడు–బోర్డు అంపైర్ అధికార పరిధిని సవాలు చేశారు. ఆ వాస్తవాల ఆధారంగా ప్రతివాది–బోర్డు ఏకైక మధ్యవర్తిగా అంపైర్ అధికార పరిధిని అంగీకరించినప్పుడు , అంపైర్ అధికార పరిధిని సవాలు చేయకుండా బోర్డును నిరోధించవచ్చని ఈ కోర్టుకు చెందిన ముగ్గురు న్యాయమూర్తుల ధర్మాసనం పేర్కొంది. ఆ నియామకానికి పార్టీ అంగీకరించి , ఏకైక మధ్యవర్తిగా నియామకం యొక్క సంబంధిత వాస్తవం గురించి పూర్తి అవగాహనతో ప్రొసీడింగ్స్ లో పాల్గొన్నప్పుడు అది సమ్మతించినట్లు అవుతుంది. మెస్సర్స్ నీలకంఠన్ & బ్రదర్స్ కన్ స్ట్రక్షన్ వర్సెస్ సూపరింటెండింగ్ ఇంజనీర్ నిష్పత్తి ఇదే ; నేషనల్ హైవేస్ సేలం మరియు ఇతరులు , [1988] 4 ఎస్ సిసి 462, దీనిలో ఈ కోర్టు యొక్క ద్విసభ్య బెంచ్ ఈ సూచనలోని పక్షాలు నియామక పద్ధతికి ముందుగానే అంగీకరిస్తే , లేదా అన్ని పరిస్థితుల గురించి పూర్తి అవగాహనతో చేసిన నియామకానికి అంగీకరిస్తే , తదుపరి చర్యలను చెల్లుబాటు కాకుండా అటువంటి నియామకంపై అభ్యంతరం వ్యక్తం చేయకుండా నిరోధించబడతారని పేర్కొంది. సంబంధిత వాస్తవాలపై పూర్తి అవగాహనతో విచారణకు హాజరుకావడం , పాల్గొనడం అటువంటి అంగీకారానికి సమానం. మిగతా నిర్ణయాలు నేరుగా ఈ పాయింట్ పై ఉండవు. అందువల్ల ఆ కేసులకు సంబంధించి సుప్రీంకోర్టు తీర్పుపై భారం మోపాల్సిన అవసరం లేదు.

అందువల్ల 'మధ్యవర్తి నియామకం పార్టీల మధ్య కుదిరిన ఒప్పందంపై ఆధారపడి ఉంటుంది. ఏకాభిప్రాయం ద్వారా లేదా కోర్టు ఆదేశాల ద్వారా ఆయన నియామకం జరిగిన తర్వాత, పార్టీలు తమ వాదనను వినిపించి , ప్రొసీడింగ్స్ లో పాల్గొంటే , మధ్యవర్తి నియామకానికి పార్టీలు అంగీకరిస్తాయి మరియు దానిపై ఇచ్చిన తీర్పు పక్షాలను కట్టడి చేస్తుంది. ఈ తీర్పును అనుభవించిన పక్షం తీర్పును ఇవ్వడానికి మధ్యవర్తి యొక్క అధికారాన్ని మరియు అధికార పరిధిని ప్రశ్నించకుండా నిరోధించబడుతుంది , ఎందుకంటే పార్టీలు ఒప్పందం ప్రకారం తమ వివాదాన్ని పరిష్కరించడానికి మరియు నిర్ణయం ఇవ్వడానికి ఫోరంకు ఒప్పందం ప్రకారం అంగీకారం తెలిపాయి. ఏదైనా వివాదాలను మధ్యవర్తిత్వం చేయడానికి తన స్వంత అధికారాన్ని ఏకపక్షంగా విస్తరించడానికి మధ్యవర్తి యొక్క అధికార పరిధికి ఈ సూత్రం వర్తించదు. ఇరుపక్షాల మధ్య స్పష్టమైన ఒప్పందం ద్వారా , అద్దె ఛార్జీల వాపసు కోసం దావా యొక్క మధ్యవర్తిత్వాన్ని మధ్యవర్తిత్వానికి పంపారు మరియు టి.రాజారామ్ ను మధ్యవర్తిగా నియమించారు మరియు ఆ సూచనపై నమోదు చేశారు. అయితే దావా వేసినప్పుడు పిటిషనర్ నుంచి ఎలాంటి ఒప్పందం కుదరకుండా ఏకపక్షంగా వివాదాన్ని విస్తరించారు. వాస్తవానికి మధ్యవర్తిత్వ పరిధిని విస్తరించడంపై వారు అభ్యంతరం వ్యక్తం చేశారు. ఆర్బిట్రేటర్ వివాదాలను పరిష్కరించడం కొనసాగించడంతో , వాదనలు ఒత్తిడి చేయడం మరియు పార్టీలు మధ్యవర్తి అధికార పరిధికి సమర్పించడంతో వారు విచారణలో పాల్గొనడం మినహా వేరే మార్గం లేకుండా పోయింది. అందువలన, అది సమ్మతిగా పరిగణించబడలేదు. మధ్యవర్తి యొక్క అధికార పరిధి పార్టీల మధ్య ఒప్పందంపై ఆధారపడి ఉంటుంది. ఒప్పందం మేరకు , మధ్యవర్తి నిర్ణయానికి పార్టీలు కట్టుబడి ఉంటాయి. కానీ ఆర్బిట్రేటర్ తన మధ్యవర్తిత్వ పరిధిని విస్తృతం చేయలేదు మరియు అంగీకరించని లేదా అభ్యంతరకరమైన క్లెయిమ్లపై తన పరిధిని విస్తరించిన తరువాత , అన్ని క్లెయిమ్ల యొక్క ఏకమొత్తంలో నాన్-స్పీకింగ్ తీర్పును ఇవ్వలేదు. చానిప్పే భరా కంపెనీ కేసులో (పైన పేర్కొన్న) లార్డ్ డ్యునెడిన్ ప్రివీ కౌన్సిల్ తరపున మాట్లాడుతూ, "(టి) మధ్యవర్తి తన అధికార పరిధిలో వ్యవహరిస్తాడా లేదా అనేది కోర్టు నిర్ణయిస్తుంది , కానీ మధ్యవర్తి తన అధికార పరిధిలో వ్యవహరిస్తాడా లేదా అనేది రిఫరెన్స్ యొక్క క్లాజుపై మాత్రమే ఆధారపడి ఉంటుంది. కాబట్టి ..... తేల్చాల్సింది కోర్టునే. తలెత్తిన వివాదం ఆర్టికల్స్ క్లాజ్ 13 పరిధిలోకి వచ్చే వివాదమా". గోబర్ధన్ దాస్ వర్సెస్ లాక్/యుని రామ్ అండ్ ఓర్స్ , ఎఐఆర్ 1954 ఎస్సీ 689

కేసులో, మధ్యవర్తి తన అధికార పరిధిలో వ్యవహరించినంత కాలం , ఈ నిర్ణయం చెల్లుబాటు అవుతుందని మరియు పక్షాలకు కట్టుబడి ఉంటుందని ఈ కోర్టు పేర్కొంది. అలాంటప్పుడు ఇరు పక్షాల మధ్య కుదిరిన ఒప్పందం ఇలా ఉంది.

"మధ్యవర్తులు కలిసి కూర్చోవాలని , పక్షాల వాంగ్మూలాలను తీసివేయాలని , పార్టీలు ప్రతిపాదించిన వాదనలను వినాలని , పరిగణనలోకి తీసుకోవాలని , అన్ని వివరణల పత్రాలను పరిశీలించాలని, సాక్షుల ఇతర సాక్ష్యాలు, సాక్ష్యాలను తీసుకోవాలని, వారు ఏ తీర్పు ఇచ్చినా అది పార్టీలకు ఆమోదయోగ్యమేనని , మధ్యవర్తులు ఏకగ్రీవంగా లేదా మెజారిటీ ఓట్ల ద్వారా ఏ తీర్పు ఇచ్చినా అది సత్యంగా , సరైనదిగా, చెల్లుబాటు అయ్యేదిగా పరిగణించాలని పేర్కొంది. కోర్టు మరియు మనమందరం ఉరిశిక్షకు కట్టుబడి ఉంటాము."

ప్రతివాది నెం.1 నుంచి బహిఖాతా ఖాతాలో రూ.3 ,500కు అదనంగా చెల్లించాల్సిన మొత్తాన్ని అతని శ్రమ , పేదరికాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకుని జమ చేశామని , ప్రతివాదులైన నెం.2కు చెల్లించాల్సిన మొత్తాన్ని అతని శ్రమ , పేదరికం దృష్ట్యా పూర్తిగా చెల్లించామని మధ్యవర్తులు ప్రకటించారు. మధ్యవర్తుల అధికారానికి వెలుపల తీర్పును నిర్ణయించారని వాదించారు. మధ్యవర్తులు తమను తాము తప్పుదోవ పట్టించారని , తమ అధికార పరిధిని అతిక్రమించారని, అందువల్ల తీర్పును పక్కన పెట్టినట్లు పేర్కొంది.

తద్వారా, ఆర్బిట్రేటర్ తనను తాను తప్పుదోవ పట్టించాడు మరియు మొత్తం తీర్పును తారుమారు చేయడంలో చట్టపరమైన దుష్ప్రవర్తనకు పాల్పడ్డాడు. ప్రతి దావాను ఎంతవరకు ఆమోదించారో లేదా తిరస్కరించారో నిర్ణయించడం కష్టం. ఆ దృష్ట్యా , వడ్డీ లేదా అదనపు వడ్డీ రేటును ఇవ్వడానికి మధ్యవర్తి యొక్క అధికారం యొక్క రెండవ ప్రశ్నలోకి వెళ్ళవలసిన అవసరం లేదు,

తదనుగుణంగా అప్పీలుకు అనుమతించబడినది. హైకోర్టు ఉత్తర్వులను , తీర్పును కొట్టివేసి ట్రయల్ కోర్టు తీర్పును పునరుద్ధరిస్తారు , కానీ పరిస్థితులలో , పార్టీలు తమ స్వంత ఖర్చులను భరించాలని ఆదేశించబడతాయి.

అప్పీల్ అనుమతించబడింది.